

úterý 20/6

Ivančice

Besední dům, 19³⁰

Zuzana Badárová soprán

Iva Tábořská mezzosoprán

Vojtěch Šembera baryton

Martina Janková

Daniilo Mascetti cembalo

Ve spolupráci

program

Nicola Porpora (1686–1768)

Oratorium **Il martirio di S. Giovanni Nepomuceno /
Utrpení sv. Jana Nepomuckého**

duet *Della fragile mia vita / V křehkém mém životě*

Johann Adolph Hasse (1699–1783)

Opera **Didone abbandonata / Opuštěná Dídó**

árie *Cadra fra poco cenere / Brzy lehne popelem*

Intermezzo **La contadina / Venkovanka**

árie *Piu viver non voglio / Už nechci žít*

recitativ *Eh! Va via, pesso d'asino / Hej! Zmiz, ty osle*

duet *Vorrei, o dio, ma vedo / Ráda bych, ó Bože, ale vidím*

Joseph Haydn (1732–1809)

Sonáta pro klavír A dur Hob. XVI:26

I. Allegro moderato

II. Minuet al Rovescio – Trio

III. Finale. Presto

Arianna a Naxos / Ariadna na Naxu Hob. XXVIb:2

kantáta pro hlas a kladívkový klavír

Teseo, mio ben / Thésee, miláčku (Adagio sostenuto)

Aria: Dove sei, mio bel tesoro / Kde jsi, můj krásný poklade (Largo)

Recitativ: Ma, a chi parlo? / Ke komu to však mluvím?

Aria: Ah che morir vorrei – Misera abandonata / Ó, jak bych chtěla zemřít – Já ubohá, opuštěná

Na dnešním koncertě bude znít hudba tří autorů, kteří spolu tak trochu souvisejí. Italský skladatel **Nicola Porpora** pocházel z Neapole a už v deseti letech byl přijat na tamní konzervatoř. Ve dvaadvaceti letech zkomponoval svoji první operu *L'Aggrippina* a zaznamenal okamžitý úspěch. Postupně se jeho další opery uváděly s velkým ohlasem nejen v Neapoli, ale také v Římě, Benátkách nebo Londýně. V Neapoli se přetahoval o přízeň publika s Johannem Adolphem Hassem, v Londýně zase s Georgem Friedrichem Händelem. S celoživotním konkurentem Hassem se v roce 1747 setkali v Drážďanech, kde navzdory osobním neshodám vedle sebe pracovali pět let. Porpora poté odešel do Vídně, kde byl mimo jiné učitelem Josepha Haydna. Závěr života strávil Porpora v rodné Neapoli. Za svůj život zkomponoval 55 oper, 130 světských kantát a stovku církevních skladeb. Oratorium *Il martirio di S. Giovanni Nepomuceno* vytvořil Porpora s největší pravděpodobností v Miláně roku 1726. Dokazuje to nedávno objevený text oratoria datovaný právě do tohoto roku. První doložené provedení se odehrálo v Brně v roce 1732 na výslovnou žádost kardinála a olomouckého biskupa Wolfganga Hannibala Schrattenbacha. Tento hudbymilovný muž v letech 1714–1722 působil v Neapoli ve funkci neapolského místokrále a italskou hudbu i její tvůrce dobře znal. S jeho příchodem na Moravu zde proto začíná mocně zkvétat italská hudba.

Johann Adolph Hasse pocházel ze severního Německa a už v 19 letech nastoupil jako tenorista do Hamburské opery. O tři roky později tam byla s úspěchem uvedena jeho operní prvotina *Antioco*, v níž sám zpíval jednu z hlavních rolí. Hamburk ale záhy opustil a vydal se do Neapole, kde setrval sedm let a učil se hudbě u Alessandra Scarlattiho. V roce 1730 byl jmenován kapelníkem drážďanského dvora. Vzhledem k rychle rostoucímu věhlasu jeho oper často cestoval po Evropě a svá díla osobně řídil. Zkomponoval jich přibližně 70 a necelou polovinu vytvořil na libreta Pietra Metastasia, se kterým ho pojilo dlouholeté přátelství. Kromě oper složil stovky dalších skladeb – církevních i světských. Posledních deset let života prožil v ústraní v Benátkách. Zemřel v zapomnění, ačkoliv byl jedním z nejúspěšnějších evropských operních autorů, jehož hudba zněla na všech důležitých evropských jevištích. Opera *Didone abbandonata* je z roku 1742, premiéra se odehrála na největším loveckém zámku

v Evropě – v Hubertsburgu u Drážďan. Dvojdílné komické operní intermezzo *La contadina* (Venkovanka) pochází z doby Hasseho mládí a jeho pobytu v Neapoli.

Druhá polovina koncertu bude patřit hudbě jediného autora – **Josepha Haydna**, zakladatele i dovršitele hudebního klasicismu. Jeho jméno je nejčastěji spojováno se symfoniemi nebo smyčcovými kvartety, případně s církevní hudbou. Haydn přitom ve svém díle obsáhl snad všechny hudební formy. Jen sonát pro sólový klávesový nástroj zkomponoval 55. Na těchto skladbách je dobře patrný vývoj, který bychom mohli nazvat „od cembala ke klavíru“. Průzračná struktura raných sonát vystihuje poněkud úsečný zvuk cembala, oproti tomu pozdní sonáty prokazatelně Haydn komponoval pro nástroj s delším dozvukem. Pro dvorní divadlo v Esterháze, do kterého se vešlo 400 diváků, Haydn zkomponoval přibližně 20 oper. Žádná z nich se ale nikdy nestala slavnou. Dnes uváděná světská kantáta *Arianna a Naxos* svými rozměry připomíná Händelovy rané italské kantáty. Zároveň by mohla docela dobře být scénou z jedné jeho oper. Kantáta je z roku 1789 a vznikla patrně pro devatenáctiletou Josephinu von Genzinger, dceru knížecího lékaře, do jejíž matky byl Haydn léta zamilovaný. Dílo nejspíše existovalo i ve verzi s orchestrem, v každém případě již krátce po svém vzniku slavilo po celé Evropě značný úspěch, který trvá dodnes.

Kryštof Spirit

Sopranistka **Zuzana Badárová** se sólovému zpěvu začala aktivně věnovat při studiu hudební vědy na Masarykově univerzitě. Pěvecké vzdělání získala v rámci oboru Teorie a provozovací praxe staré hudby pod vedením Ivany Píchové, pokračovala studiem historického zpěvu na JAMU ve třídě Ireny Troupové. Své znalosti barokní hudby si pravidelně doplňovala na mistrovských kurzech či letních školách pod vedením předních českých i zahraničních pěvců, jako jsou Andreas Scholl, Tomáš Král, Dagmar Šašková, Barbora Kabátková, Tore Tom Denys a další. V roce 2023 absolvovala prestižní kurzy staré hudby na Královské konzervatoři v Den Haagu pod vedením Tona Koopmana a Pascala Bertina. V rámci Olomouckého barokního festivalu 2022 ztvárnila roli Lidušky v opeře Františka Škroupa *Dráteník* v historicky poučeném provedení díla pod taktovkou Marka Čermáka. V současné době je členkou vokálního souboru Ensemble Versus a Czech Ensemble Baroque a spolupracuje se soubory Ensemble Inégal, Musica Figuralis, Capella Regia Praha a s projekty Opera na cestách, Klasfolk a dalšími.

Iva Tábořská studuje zpěv na JAMU ve třídách Ivany Mikeskové a Ireny Troupové. Absolvovala řadu mistrovských kurzů s osobnostmi, jako jsou Dagmar Šašková, Pascal Bertin, Ton Koopman ad., dlouhodobě svou interpretaci zdokonaluje pod vedením světového kontratenoristy Andrese Scholla. Věnuje se převážně koncertní činnosti. Jako sólistka vystupovala s Filharmonií Brno. V loňském roce se představila na festivalu Janáček Brno po boku Ivy Bittové a Jaroslava Březiny. Sólové příležitosti dostala i v Czech Ensemble Baroque, jenž je jí domovským souborem, pravidelně však spolupracuje také s Brno Contemporary Orchestra či PKF–Prague Philharmonia. V divadle debutovala roku 2021 v roli Anděla v jevištním zpracování Haydnova *Stvoření* ve Slezském divadle Opava pod taktovkou Olivera Dohnányiho. Spolupracovala i s dalšími významnými dirigenty, např. Semjonem Byčkovem nebo Tomášem Netopilem.

Vojtěch Šembera je barytonista a skladatel. Věnuje se zejména interpretaci současné hudby, ale také písňovému repertoáru a hudbě baroka a renesance. Je absolventem JAMU v oboru kompozice, kde v současnosti pokračuje také studiem historické interpretace. Získal několik ocenění ve skladatelské soutěži Generace a v Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka. Vystupoval na festivalu Dny nové opery Ostrava a účinkoval mimo jiné s Orchestrem ND v Praze, s Orchestrem BERG nebo s VENI ensemble. Během ročního studijního pobytu v nizozemském Den Haagu spolupracoval s Orkest de Erepijs v rámci projektu Young Composers Meeting a vystupoval na festivalu Dag in de Branding. Je členem spolku Lieder Company a klezmerového souboru HaChucpa. Soustavně se věnuje také organizaci vlastního projektu *Hlas utopený v oceánu ticha* zaměřeného na obohacení repertoáru pro sólový hlas.

Martina Janková se od dětství věnuje hře na klavír a zpěvu. Při studiu hry na klavír na brněnské konzervatoři ve třídě Kristy Střítecké navštěvovala také hodiny cembala u Moniky Šujanové a Šárky Pilátové. Hru na cembalo nyní studuje na JAMU pod vedením Martina Hrocha. Interpretaci staré hudby se věnovala též při studiu oboru Teorie a provozovací praxe staré hudby na Masarykově univerzitě, kde studovala v pěvecké třídě Ivany Píchové a Mariky Žákové. Ve zpěvu nyní pokračuje pod vedením Ireny Troupové. V letošním roce dokončila magisterské studium oboru Hudební věda. Ve hře na cembalo i zpěvu se pravidelně vzdělává také v rámci různých interpretačních kurzů pod vedením osobností, jako jsou Tamar Halperin, Monika Knoblochová, Romana Kružíková, Dagmar Šašková ad. Spolupracovala se soubory, jako jsou Filharmonie Brno, Ensemble Versus, Czech Ensemble Baroque, či na projektu Opera na cestách.

Danilo Mascetti je italský klavírista a hráč na kladívkový klavír známý svými intenzivními vystoupeními a originálními programy, v nichž kombinuje tradiční repertoár s méně známými klavírními díly. Od svého debutu s Pomeriggi Musicali Orchestra v prestižní milánské Sala Verdi pravidelně vystupuje s orchestry jako Thessaloniki State Orchestra, Johannesburg Philharmonic Orchestra, Symphonic State Orchestra of Craiova, Západočeský symfonický orchestr, Filharmonie Hradec Králové, Nova Amadeus orchestra či NYCA Symphony Orchestra. Vystupuje po celém světě: v Číně i Japonsku, v Londýně ve Steinway Hall, v New Yorku v Merkin Hall, ve Valdštejnském paláci v Praze, v Římě, Rusku, Jihoafrické republice, Turecku či v Maroku. K vrcholům uplynulé sezony patří koncerty na Bodrum Gümüşlük Müzik Festivali, v Cambridge s Brahmovým Koncertem č. 1 s dirigentem Peterem Brittonem ve West Road Concert Hall či provedení nově napsaných klavírních koncertů E. Karlidaga a E. Senera s Talent Unlimited Orchestra. Čeká ho turné s novým programem *Contemplations* ve Velké Británii a s premiérou tří nových cembalových skladeb v Castello Sforzesco v Miláně.

Danilo v současné době působí v Haagu a v Brně. Od útlého věku se spolu s rodiči a svou rodinou věnoval problematice péče o děti v pěstounských rodinách, přičemž od roku 2015 spolupracuje s lombardskými neziskovými organizacemi a stal se spoluzakladatelem a uměleckým ředitelem festivalu Arte Solidale (Lake Como); veškerý výtěžek z tohoto festivalu jde na pomoc nezletilým v nouzi.

NICOLA PORPORA

Della fragile mia vita

San Giovanni:

Della fragile mia vita
sino agl'ultimi momenti
fra le pene e fra i tormenti
io costante ogn'or sarò.

O che sorte a me gradita
sciolto poi
dall'uman velo
tuo compagno io goderò.

Angelo:

Della fragile tua vita
sino agl'ultimi momenti
fra le pene e fra i tormenti
tuo sostegno ogn'or sarò.

O che bel trionfo in cielo
sciolto poi
dall'uman velo
io godere ti vedrò

JOHANN ADOLPH HASSE

Cadrà fra poco in cenere

Cadrà fra poco in cenere
il tuo nascente impero
e ignota al passeggero
Cartagine sarà.

Se a te del mio perdono
men è la morte acerba
non merita, superba,
soccorso né pietà.

Più viver non voglio

Scintilla:

Più viver non voglio,
destino spietato!
M'uccide il cordoglio,
Mi man... ca già il fia... to.

V křehkém mém životě

Svatý Jan:

V křehkém mém životě
až do posledních chvil
mezi bolestmi a trápením
vždy budu stálý.

Ó, jaký to osud mnou vítaný,
když budu osvobozen
od lidského závoje,
s tvým druhem se budu radovat.

Anděl:

V křehkém tvém životě
až do posledních chvil
mezi bolestmi a trápením
vždy budu tvou oporou.

Ó, jak slavné vítězství nebeské!
Až budeš osvobozen
od lidského závoje,
radovat se tě uvidím.

Brzy lehne popelem

Brzy lehne popelem
tvá rozrůstající se říše
a žádný poutník pak
nebude Kartágo znát.

Je-li pro tebe smrt méně bolestnou
než mé odpuštění
nezasluhuje tvá pýcha
pomoci ani soucitu.

Scintilla:

(K Tabaranovi)
Už nechci žít,
nelítostný osude!
To ten žal mě zabíjí,
a už mi dochá...zí de...ch.

(Qui piange Taba.
ed essa da parte dice):
Ei piange! Vò in poppa.
Che gusto!
(à Corbo):
E tu schioppa!
(Corbo avverte il Padrone, che Scintilla
lo burla, esso si volta a mirarla, e quella
piangendo dice)
Mi sento morir!

à Corbo:
Sì, roditi il core! Schioppa!
(Corbo fa come sopra,
e Scintilla segue così):
Che acerbo dolore!
Che fiero martir!
Soffrir più nol posso,
no, no, non posso,
che fiero martir!

Bernardo Saddumene

Eh! Va via, pezzo d'asino

Tabarano:
Eh! Va via, pezzo d'asino. (A Cor.)
To', prendi, rimedia a casi tuoi.
(dà la borsa a Scintilla)
Non son io qui giunto
per te in tempo?

Scintilla:
Oh! più in tempo d'una Primera
in sul cinquantaquattro.

Tabarano:
E costui si scontorce,
che par toccato
da dolori comici.

Scintilla:
"Colici" vorrà dir.

Tabarano:
Colici, o comici,
egli par che sia punto
da un vespaio.

(Tabarano se rozpláče a ona stranou
praví)
On pláče! To je ono!
Jaká to radost!
(K sluhovi)
A ty splaskni!
(Sluha ukazuje pánovi, že si z něj
Scintilla střílí, ten se na ni otočí, a ona v
slzách praví):
Umírám!

(K sluhovi)
Jo, to tě bude mrzet! Splaskni!
(Sluha ukazuje jako předtím,
a Scintilla pokračuje takto):
Jak hořká bolest!
Jak kruté utrpení!
Nemohu to už déle snášet,
ne, ne, nemohu,
jak kruté utrpení!

Tabarano (k sluhovi):
Hej! Zmiz, ty osle.
(podává Scintille měšec)
Tady, vezmi si to,
a postarej se o své věci.
Nepřišel jsem snad včas jen pro tebe?

Scintilla (bere si měšec):
Ó ano! Více včas, než první karta
ze čtyřiapadesáti.

Tabarano (ukáže na sluhu,
jenž si zoufá):
A ten se kroutí,
jako by byl postižen koledou!

Scintilla:
Asi jste chtěl říct "kolikou".

Tabarano:
Kolikou, nebo koledou...,
vypadá to, jako by byl bodnut vosím
hnízdem!

Scintilla (Mostrando la borsa a Corbo da dietro a Tab.):
Osserva, pista l'acqua nel mortaio!

Tabarano:
Non più; se tu pretendi toglier (a Corbo) da questo core Scintilla, insegni all'asino la zolfa.

Scintilla:
Orsù mi dia licenza...
Obbligata al signor
Don Tabarano!

Tabarano:
Come, come? E la borsa? E l'amore?

Scintilla:
A suo tempo, signore.

Tabarano:
No! Promettimi adesso d'esser mia.

Scintilla:
Prometto di non far
mai tal pazzia.

Tabarano:
Qua, dunque, a me la mano.

Scintilla:
Eccola.

Tabarano:
Cara! O morbidetta mano! Oh, mano!

Scintilla:
Basta, via!

Tabarano:
Come basta? Ah, ah, tu credi
ch'io già delle mie brame
sia giunto alla deserta, e l'hai sbagliata
che questa è l'insalata.
Alfin, dove siam noi?

Scintilla (za Tabaranovými zády ukazuje sluhovi měšec):
Podívej! Mlátíš prázdnou slámu!

Tabarano (k sluhovi):
Už toho nech; pokud zamýšlíš
vytrhnout Scintillu z mého srdce,
jako bys učil osla zpívat.

Scintilla:
S prominutím...
Jsem vám zavázána,
pane Don Tabarano!

Tabarano:
Cože, cože? A měšec? A naše láska?

Scintilla:
V pravý čas, pane.

Tabarano:
Ne! Slib mi teď, že budeš moje.

Scintilla:
Slibuji... (k sobě) že takovou hloupost
nikdy neudělám.

Tabarano:
Tady, tedy, podej mi ruku.

Scintilla:
Zde prosím.

Tabarano:
Drahá! Ó, jaká jemná ručka! Ta ručička!

Scintilla:
To stačí, nechte toho!

Tabarano:
Jak to stačí? Ahá, ty si myslíš,
že jsem, co se mé touhy týče,
již dospěl k dezertu, ale to se pleteš,
protože tohle je teprve předkrm.
Konečně, kde to jsme?

Scintilla:
In un orto. Nol vede?

Tabarano:
Di ciò son persuaso.
Oh, orto! Da quest'orto
i miei soldi passarono all'ocaso!
Ma io non posso più. Vorrei...

Scintilla:
Che cosa vuole?

Tabarano:
Vorrei ... vorrei da que'
begl' occhi...

Scintilla:
Oh, di grazia, non tocchi!

Tabarano:
Anzi, da quella bocca...

Scintilla:
Non tocchi l'onestà!

Tabarano:
E chi mai, per pietà, chi tela tocca?

Scintilla:
Eh, s'io sapessi ch'ella mi desse...
Basta...
Chi lo sa se poi...

Tabarano:
Tutto darò; ma pur, cos'è che vuoi?
Bernardo Saddumene

Vorrei, o dio, ma vedo

Scintilla:
Vorrei, o Dio, ma vedo
ch'è troppo quel che chiedo.

Tabarano:
No, non importa. Toppo.

Scintilla:
Na zahradě. Což nevidíte?

Tabarano:
Ano, o tom jsem přesvědčen.
(k sobě) Ach! Zahrádka! Z této zahrady
neodchází můj měsíc promarněn!
Avšak, už nemůžu dál. Chtěl bych...

Scintilla:
Co byste chtěl?

Tabarano:
Chtěl bych... chtěl bych od těchto
krásných očí...

Scintilla:
Ach, prosím, nedotýkejte se!

Tabarano:
Vlastně spíše od těchto úst...

Scintilla:
Nedotýkejte se mé počestnosti!

Tabarano:
A kdo se jí, proboha, dotýká?

Scintilla:
Ale, kdybych věděla, že od vás
dostanu...
Dost... Kdo ví, co pak byste...

Tabarano:
Všechno dám! Ale co to vlastně chceš?

Scintilla:
Ráda bych... ó Bože, ale vidím,
že to, co žádám, je příliš.

Tabarano:
Ne, na tom nezáleží. Platí!

Scintilla:
Vorrei quel bel rubino.

Tabarano:
Questo rubino? Toppo!

Scintilla:
Quella ripetizione.

Tabarano:
Ah, questa poi!
Ma toppo!

Scintilla:
La casa ed il giardino.

Tabarano:
Poter di Dio Baccone!
Oh questo è troppo!

Scintilla:
Non c'è toppo?

Tabarano:
Nix toppo, oh!
Quest'è troppo.

Scintilla:
Oh, bell'innamorato!

Tabarano:
Ma poi, che t'avrò dato
la casa e il podere,
cos'avrò mai da te?

Scintilla:
Sarà mio cavaliere,
farà l'amor con me.

Tabarano:
Cara, sei troppo cara!

Scintilla:
Caro, sei troppo avaro!

Scintilla:
Chtěla bych ten krásný rubín.

Tabarano:
Tento rubín? Platí! (dá jí prsten)

Scintilla:
Tamtu brož.

Tabarano:
(k sobě) Ach, ještě tuto!
Přesto: Platí!

Scintilla:
A dům se zahradou.

Tabarano:
Při vší moci boha Bakcha!!!
To už je příliš!

Scintilla (šeptem):
Už žádné „platí“?

Tabarano:
Žádné „platí“!
To už je příliš.

Scintilla:
Aha, a pak že je zamilovaný!

Tabarano:
A potom, co bych ti dal
dům a pozemek,
co bych měl já od tebe?

Scintilla:
Budete mým kavalírem,
budete se se mnou milovat.

Tabarano:
Moje drahá, jsi moc drahá!

Scintilla:
A ty drahý, příliš skoupý!

À due:
La cosa non mi và...

Bernardo Saddumene

Oba:
To není nic pro mě...

Překlady Miloslav Študent

Arianna a Naxos

Výjev se odehrává na mořském pobřeží, obklopeném skalami. Vidíme Théseovu loď, která se s napjatými plachtami vzdaluje od ostrova, a spící Ariadnu, která se poznenáhlu probouzí.

Teseo mio ben, dove sei? Dove sei tu?
Vicino d'averti mi pareo,
ma un lusinghiero sogno fallace
m'ingannò.
Già sorge in ciel la rosea Aurora,
e l'erbe e i fior colora Febo
uscendo dal mar col crine aurato.
Sposo, sposo adorato,
dove guidasti il piè
Forse le fere ad inseguir
ti chiama il tuo nobile ardor.
Ah vieni, ah vieni, o caro,
ed offrirò più grata preda ai tuoi lacci.
Il cor d'Arianna amante,
che t'adora costante,
stringi, stringi con nodo più tenace,
e più bella la face splenda
del nostro amor.
Soffrir non posso d'esser
da te divisa un sol istante.
Ah di vederti, o caro, già mi strugge il
desio;
ti sospira il mio cor, vieni, vieni idol mio.

Aria

Dove sei, mio bel tesoro,
chi t'invola a questo cor?
Se non vieni, io già mi moro,
né resisto al mio dolor.
Se pietade avete, oh Dei,
secondate i voti miei,
a me torni il caro ben.
Dove sei? Teseo!
Dove sei?

Ariadna na Naxu

Théseee, miláčku, kde jsi?
Zdalo se mi, že Tě mám blízko,
ale šalebný svůdný sen mě oklamal.
Už vzchází na nebi růžová Jitřenka
a zlatovlasý Foebus vycházející z moře
zbarvuje trávu i květy.
Ženichu zbožňovaný,
kam jsi zavedl své kroky?
Snad Tě Tvá ušlechtilá touha
vedla k pronásledování divých šelem.
Ach, přijď, drahý
a já věnuji Tvým nástrahám
vděčnější kořist.
Pevnou smyčkou stáhni srdce
zamilované Ariadny,
která Tě věrně zbožňuje
a naše láska zazáří
ještě krásnějším leskem.
Nesnesu ani na okamžik
být od Tebe oddělena.
Touha uvidět Tě, ó drahý, mě již trýzní,
po Tobě vzdychá mé srdce. Přijď, vrať
se, můj miláčku.

Árie

Kde jsi, můj krásný poklade,
Ty, jenž prcháš mému srdci?
Když nepřijdeš,
zemřu, neunesu svoji bolest.
Kéž máte slitování, ó bozi,
vyslyšte má přání,
ať se mi vrátí můj drahý!
Kde jsi? Théseee!
Kde jsi?

Recitativo

Ma, a chi parlo?
Gli accenti Eco ripete sol.
Teseo non m'ode,
Teseo non mi risponde,
e portano le voci e l'aure e l'onde.
Poco da me lontano esser egli dovria.
Salgasi quello che più d'ogni altro
s'alza alpestre scoglio; ivi lo scoprirò.
Che miro? Oh stelle, misera me,
quest' è l'argivo legno!
Greci son quelli!
Teseo! Ei sulla prora!
Ah m'ingannassi almen...
no, no, non m'inganno.
Ei fugge, ei qui mi lascia in abbandono.
Più speranza non v'è, tradita io sono.

Teseo, Teseo, m'ascolta, Teseo!
Ma oimè! vaneggio!
I flutti e il vento lo involano per
sempre agli occhi miei.
Ah siete ingiusti, o Dei,
se l'empio non punite! Ingrato!
Perchè ti trassi dalla morte
dunque tu dovevi tradirmi!
E le promesse, e i giuramenti tuoi?
Spergiuro, infido! hai cor di lasciarmi.
A chi mi volgo, da chi pietà sperar?
Già più non reggo,
il piè vacilla, e in così amaro istante
sento mancarmi in sen
l'alma tremante.

Aria

A che morir vorrei
in sì fatal momento,
ma al mio crudel tormento
mi serba ingiusto il ciel.
Misera abbandonata
non ho chi mi consola.
Chi tanto amai s'invola
barbaro ed infedel.

Recitativ

Ke komu to však mluvím?
Má slova opakuje pouze ozvěna.
Théseus mě neslyší,
Théseus mi neodpovídá
a můj hlas odnáší vánek a vlny.
Nemůže být daleko ode mne.
Vystoupím na onu sráznou skálu,
která se tyčí nad všemi ostatními –
tam ho objevím.
Co vidím?
Ó nebe, já ubohá, ta loď!
To jsou Řekové! Thése! On na přídí!
Kéz bych se alespoň zmýlila...
Ne, ne, nepletu se.
Utíká a nechává mě tady opuštěnou.
Už není naděje, jsem zrazena.

Thésee, Thésee, slyš mě, Thésee!
Ó běda! Blouzním!
Vlnobítí a vítr ho berou mým očím.
Ó boží, jste nespravedliví, jestliže ho
nepotrestáte!
Nevděčníku!
Protože jsem Tě zachránila před smrtí,
musel jsi mě zradit?
A co Tvé sliby a přísahy?
Ty křivopřísežný, nevěrný, máš srdce
mě opustit?
Kam se obrátím, od koho čekat soucit?
Už se neudržím, mé nohy se potácejí,
cítím, jak v této hořké chvíli omdlévá
v prsou moje chvějící se duše...

Árie

Ó, jak bych chtěla zemřít v tomto
osudném okamžiku,
ale nebe mě nespravedlivě ponechává
mému krutému utrpení.
Já ubohá, opuštěná,
nemám nikoho, kdo by mě utěšil.
Ten, koho jsem tolik milovala,
prchl – barbar a nevděčník!

Anonym

Překlad: archiv FOK